

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

פסחים דף פב

גמי תענית יז : ורש"י שם

יבוא אל מקדשי (לשרתני) הא מקמי דאתא
יחזקאל מאן אמרה אלא גמרא גמיר לה
° ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא גמי
הלכתא גמירי לה. מסיני :

מאירי שבת צו :

זה מזה כלל ועוד הרי מכל מקום העברה ברשות הרבים לא מצינו, אלא כל העברת ארבע
אמות ברשות הרבים וכל זריקה קבלה היתה בידם להיותם תולדת הוצאה ואף ההושטה
אעפ"י שהיתה במשכן ממין הוצאה היא ותולדה שלה והוא שאמרו גמרא גמירי לה. ויש
גורסין²⁴ הלכתא גמירי לה ר"ל הלכה למשה מסיני עד שפרשו מתוכה שהזורק או המעביר
המוציא בהעלם אחד חייב שתים ואין זה כלום שהרי בפרק זה²⁵ אמרו בזו רבי יהודה

השגות הרמב"ן על ספר המצוות שורש שני

מהם, אבל יסבול הכתוב את הכל ויהיו שניהם אמת. וכן מה שאמר הרב שאפילו מה שהוא
הלכה למשה מסיני נקרא מדברי סופרים, כלומר מדרבנן, אינו כן, וכבר למדתי בעיקר
הראשון שספק הלכה למשה מסיני לחומרא כדברי תורה ולא דנו אותו לקולא כדברי
סופרים¹⁹⁹. וכן נתבאר שם שאינו נעשה זקן ממרא על דבר שעיקרו דברי סופרים, ונעשה
זקן ממרא על הלכתא אחד עשר²⁰⁰, ושהלכה זו הוא דבר שחייבים על זדונו כרת ועל
שגגתו חטאת, ואע"פ שאין לו עיקר כלל אלא מהלכה סומכים עליה כדבר המפורש
שבתורה, כמו שאמר בפרק ואלו הן הנחנקין²⁰¹. ובמסכת נזיר²⁰² אמרו במדיר אדם את בנו